

Přeměna prvků v živých organismech

Vědci tvrdí, že přeměna neboli transmutace prvků je možná pouze při nukleárních reakcích, např. na Slunci, v jaderném reaktoru nebo v urychlovačích částic. Záhadná a nepotvrzená zůstává alchymistická transmutace prvků ve zlato, což byl cíl jejich snažení. V současnosti se tato reakce již povedla za působení silného laseru. Je však možná i transmutace za přirozených podmínek, jak dokazují biologické organismy. S poznáním biologické transmutace se ukazuje, že vyšší forma hmoty může úplně přetvářet nižší formy hmoty, tedy minerály. Rostliny a živočichové mohou přeměňovat jeden prvek ve druhý.

Je pravděpodobné, že takovéto přeměny prvků probíhají i v těle člověka. Proto je nutné celý náš přístup k problematice výživy zcela přehodnotit. Již je jasnější, proč není možné stanovit ve výživě jednotně platná pravidla. Každý z nás má zřejmě tuto schopnost přeměny vyvinutou do různého stupně. Mnoho lidí může trpět nedostatkem minerálních látek čistě proto, že jejich tělo není schopno si je samo vytvářet a jsou odkázáni na různé potravinové doplňky, pokud nechtějí onemocnět.

Poznatky biologické transmutace přijímá dnešní západní věda, založená na zkoumání řetězu příčin a následků jevů, jen obtížně. V tomto ohledu může být pro nás přínosem pohled východní filosofie, která již od dob starověku říká, že vše, co je projevené ve hmotném světě, není nic jiného než manifestace něčeho daleko jemnějšího ze světa duchovního. Vědomí je schopno přetvářet hmotu!

Z náboženských tradic známe řadu světců, kteří žili léta bez jediného sousta potravy. V současnosti se jedná o jev zvaný brethariánství s nímž nás letos seznamoval Henri Monfort. Tito lidé jsou prostě schopni přetvářet látky, obsažené ve vzduchu, který dýchají a ze sluneční energie, na látky, které jejich tělo ke své existenci potřebuje.

Asi nejprůkaznější je pokus se slepicemi, který provedl francouzský vědec Louis Kevran. Umístil slepice do místa s jílovitou půdou, kde neměly žádný zdroj vápníku. Během několika dnů začaly snášet vejce s tenkou, měkkou, až ohebnou skořápkou. Pak jim nasypal přečištěnou slídu. Slepice se na ni okamžitě vrhly, hrabaly v ní a zobaly ji s velkým požitkem. Den poté snesly vejce s normální tvrdou skořápkou. Tím bylo prokázáno, že organismus slepic dokáže využít látky ze slídy k výstavbě vápenatých skořápek. Slída však žádný vápník neobsahuje. Kromě jiných prvků však obsahuje křemík a draslík. Nejpravděpodobnější je, že k vytvoření vápníku dokáží živé organismy využít právě křemík.

Všechny tyto jevy vedou k následující interpretaci: Když je tělo schopno vylučovat chemické prvky, které nepřijalo, anebo když jich tělo vylučuje víc, než přijímá, musíme připustit, že tyto prvky pocházejí z jiných prvků! Každý živý organismus je tedy dokonalou alchymistickou dílnou.